

Nr 13.

Av herr Leander, om byggande av lämpligt antal vågbrytare
å ön Hasslö i Blekinge skärgård.

Då riksdagen år 1911 fattade beslut om anläggningen av fiskehamnar, skedde detta i de bästa avsikter. Man ville underlätta fiskarbefolkningens hårda kamp för tillvaron genom att bereda dem nödigt skydd gentemot de stormar, som äro en fara icke blott för deras båtar och redskap utan även för deras liv. Dessutom hoppades man att genom hamnanläggningarna uppmuntra icke endast fisket utan, åtminstone å vissa platser, även sjöfarten. Det finns följaktligen ingen anledning att rikta något klander mot den goda viljan.

Men även där viljan är god, kunna vidtagna åtgärder visa sig opraktiska. Om också icke den skarpa kritik, som fränkänner hamnarna allt väsentligt värde, kan anses befogad, torde dock den meningen vinna allt större utbredning, att i fråga om särskilt vissa av de redan färdigbyggda fiskehamnarna nyttan icke visat sig motsvara de hysta förhoppningarna eller den betydande kostnad, som å dem nedlagts. Man har på grund av alltför stor optimism och genom felbedömning delvis kastat penningarna i sjön och har knappast annan tröst, än att en del människor erhållit någon tids arbete.

Därför torde det vara skäl uti att grundligt överväga, huruvida byggandet av de redan beslutade men ännu icke påbörjade hamnarna bör fullföljas. Då jag emellertid icke anser mig böra göra något bestämt uttalande angående samtliga ifrågasättande hamnar, skall jag inskränka mig att yttra mig om en av dem, rörande vilken jag tillåter mig ifrågasätta viss ändring uti riksdagens beslut eller hamnens utbytande mot vissa vågbrytare.

Den hamn, som åsyftas, är den, som enligt fiskehamnkommissionens av riksdagen godkända förslag skulle komma till utförande å ön Hasslös västra sida vid de s. k. Hallarna och som i förslaget upptagits såsom den 66:te i ordningen.

Å nämnda ö, som är belägen på något avstånd sydväst från Karlskrona, bor en talrik fiskarbefolkning, som genom ombud hemställt, att förslag måtte göras hos riksdagen uti här nämnt syfte. De skäl, som därför åberopats, äro i första rummet, att å Hasslö västra sida redan finnes en naturlig hamn, i vilken icke blott fiskebåtar utan ganska djupgående fartyg kunna löpa in. Byggandet av en hamn anses därför överflödigt, men däremot behöves vid Hallarna en lämpligt placerad vågbrytare, enär vid de ofta förekommande sydvästliga stormarna sjön å denna sida ligger på med stor våldsamt. Å denna sida finns det omkring 30 st. fiskebåtar, försedda med fotogenmotorer.

Å öns östra sida finns ett något större antal motorbåtar. Ett par vågbrytare, den ena i nord- och den andra i sydost, skulle även här vara till ovärderlig nytta. Genom sammanskott och gemensamt arbete ha ganska solida bryggor blivit anlagda å denna sida, och ehuru det länge varit tanke på att på dylik väg söka åstadkomma även vågbrytare till skydd för de vid bryggorna förtöjda båtarna, har tanken på grund av befolkningens medellöshet och krävande arbete ute på sjön icke kunnat realiseras. Emellertid bruka särskilt under höststormarna fiskebåtarna slita sina kättingar eller förtöjningar och driva på land samt därvid mer eller mindre skadas. Endast genom att draga båtarna upp på land kunna deras ägare vara säkra på att ha dem i behåll, men det är lätt att inse, att det är ett synnerligen besvärligt och tidsödande arbete att sålunda oupphörligen draga upp båtarna och åter sätta dem i sjön, samt att de också kunna taga skada genom att på dylikt sätt släpas upp och ned. Att tillika fiskarbefolkningens egna liv vid dylika tillfällen äro utsatta för faror, behöver knappast påpekas utan förstås av sig självt. Den 29 sistl. december voro trenne bröder nära att drunkna utanför Hasslö horn, beläget å öns nordöstra udde, och blevo endast genom stor rådhighet räddade. Detta olyckstillbud hade lika litet som en hel mängd föregående behövt ifrågakomma, om där funnits en vågbrytare.

Även om trenne vågbrytare byggdes eller en å öns västra sida och två å hennes östra, skulle med all säkerhet kostnaden härför betydligt understiga anläggningen av den beslutade fiskehamnen. Enär utgifterna följaktligen skulle bli mindre för staten men gagnet enligt öbornas egna försäk-

ringar större för dem, ifall hamnen utbyttes mot ett lämpligt antal vågbrytare, synes mig en dylik anordning böra vidtagas.

Jag tillåter mig vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville efter verkställd utredning för riksdagen framlägga förslag om byggandet av ett lämpligt antal vågbrytare å ön Hasslö i Blekinge skärgård, i stället för den fiskehamn, som enligt riksdagens tidigare beslut skulle där komma till utförande.

Stockholm den 17 januari 1922.

Ulrik Leander.

